
Karlovarský festival očima Kateřiny Kadlecové

Karlovarský festival očima Kateřiny Kadlecové

O jedinečnosti atmosféry karlovarského festivalu jsme si povídali s Kateřinou Kadlecovou, editorkou Festivalového deníku a mimo jiné i spolupracovnicí univerzitního magazínu Forum.

Po kolikáté už letos vyrazíte na Mezinárodní filmový festival KarlovyVary?

Na festivale jsem byla poprvé roku 1998, ve svých osmnácti letech, a od té doby jsem si ho jen málokdy nechala utéci, zpravidla kvůli jinému festivalu – třeba hudebnímu Rock for People. Letos jsem zde popáté pracovně, tentokrát jako editorka Festivalového deníku. Je to těžká rachota – všichni členové redakce, z jejíž „píšící“ části tvoří podstatnou většinu studenti Univerzity Karlovy, pracují více než dvanáct hodin denně po deset dní v kuse.

Co vás na festivalu kromě filmů tak přitahuje?

Moc filmů nikdy vidět nestihnu, většinou tak jeden denně, maximálně dva – ale nějaké nakoukáváme ještě před festivalem, protože sem jezdíme s množstvím již připravených textů – jinak bychom devět čísel šestnácti- a občas i dvacetistránkového deníku stěží dávali dohromady. I když na projekce nemám v tom kalupu čas, baví mě festivalová rutina: na obědě potkáte mladou Američanku, jejíž film jste viděli včera, na schodech klidně můžete vrazit do Johna Malkoviche, na večírcích v Pupíku neboli hotelu Pupp si dáte skleničku s úplně normálními lidmi, které média pasovala na hvězdy první velikosti. Tohle je právě na Varech prima – že tu filmoví tvůrci úplně splynou s batůžkáři. To by se vám v Cannes nestalo.

Jaké filmy si určitě nenecháte ujít?

Takových je aspoň třicet, ale stihnu tak patnáct, víc ne. Rozhodně musím vidět Bábu, s níž Zuzana Špidlová vyhrála v Cannes, a taky zajdu na pár korejských a malajských filmů, které se nedostanou do distribuce. Hádám, že sice budu občas wasted neboli našrot, ale přesto se snad na stejnojmenný britský snímek Našrot o prostituujičích se narkomanech dostanu.

Kam by měli zajít návštěvníci již unavení sledováním filmů?

Vyspat se do kina? Napít se pramenů, ulehnout s čerstvě vyraženou karlovarskou oplatkou na trávník? Já vážně nevím. Sama ve Varech nerada dělám cokoli jiného, než že koukám na plátno, buším do klávesnice, jím a spím.

Jakou radu byste dala návštěvníkům, kteří jedou na festival poprvé?

V posledních letech je docela velký problém sehnat lístky na filmy, které opravdu chcete vidět – proto mějte na každý vysílací čas připraveny dvě tři alternativy. Beztak si myslím, že vidět víc než tři filmy denně není úplně zdravé (ne že bych sama párkrát nezažila pětisímkový maraton)... Nezapomínejte jíst a pít - tady se to občas snadno stane. A hlavně si festival ve zdraví užijte!

(Lucie Kettnerová)